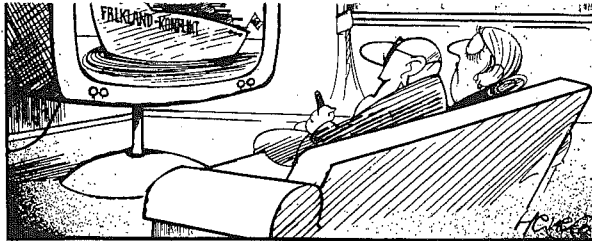

ch op het net gegaan.»
 iad de butler het altijd ge-
 iag is het de computer.

Haarkappers, journalisten, advocaten, beenhouwers en speculanten, ze hebben allemaal hun eigen vakbladen. Alleen de werklozen vallen uit de boot. Begin mei is dat gedaan. Dan verschijnt het eerste nummer van *Mister Job*. Het wordt een wekelijks magazine (48 bladzijden) voor werkzoekenden. Vooral dan de hoge kaders en gespecialiseerd personeel. Naast advertenties voor werkzoekenden zullen er interviews en bijdragen in verschijnen met één centraal thema: werk. Startoplage: 20.000 exemplaren, prijs per nummer: 35 frank.

Mister Job wordt uitgegeven door de NV Belgo-Euro. Er is inmiddels een erecomité opgericht met als leden onder meer Willy Claes, Cecile Goor, Willy De Clercq, Michel Hansenne, Paul Hatry, Paul Vanden Boeynants en Albert Demuyter. Hoe geraakt het weekblad – dat a-politiek wil zijn – aan die waslijst? Dat is te danken aan de directeur in spe, Daniël Cardon de Lichtbuer, een Antwerpse jurist die via de KUL, afgevaardigde en lid van het directiecomité werd van de Bank Brussel-Lambert.

Nu Mister Job de grote namen warm gekregen heeft voor het idee, richt men de aandacht op het kleinere grut. Dat lijkt moeilijker, want de redactie voor het blad is nog altijd niet volzet. Vreemd voor een blad dat juist de sector van de werklozen wil bestrijken.

„Endlich mal ein bisschen Romantik!“

Dit is de beste cartoon die we tot nog toe over het Falkland-konflikt hebben gezien. Ze stond in de „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ van 7 april jl. De man die naast zijn bedrukte gade naar het tv-verslag over de uitvarende Briste vloot zit te kijken, zucht verheugd: „Eindelijk nog eens een beetje romantiek!“ Buiten staan de raketten in de schemering.

Lessen in Lachen

De Standaard-lezer, door tekenaar Pil niet verwend met scherpzinnige cartoons, werd vorige week dinsdag in de rubriek «Courant» verblijd met een «goeie» over de Falklands, uit de «Frankfurter Allgemeine Zeitung» geknipt. Dat de humoristische redacteur

van dienst het Duitse onderschrift vertaalt, alla, maar hij beschrijft verder de hèle prent: wáár het oude echtpaar naar kijkt, hoè bedrukt mevrouw kijkt, wát meneer zegt en wiè buiten voor het raam opgesteld staan. Maar, zoals gezegd, een Standaard-lezer die op Pil teert, moet ware scherts met de paplepel worden geserveerd.

Talent op straat

Nederlandse schrijvers van rond de vijftig, Gerard Reve in vorige Humo (uit «Haagse Post» gesneden) en Hugo Claus in «Het Laatste Nieuws» van zaterdag 17 april, doen somber over

hun aards bestaan en vooral over de duurzaamheid van het cultuuroed dat zij achterlaten. Reve in Haagse Humo: «Wat blijft er uiteindelijk van over? Na mijn dood word ik op de scholen tien jaar vrijwillig gelezen en daarna nog eens tien jaar verplicht. Dan noemen ze een straat naar mij. En dan ben ik helemaal vergeten.»

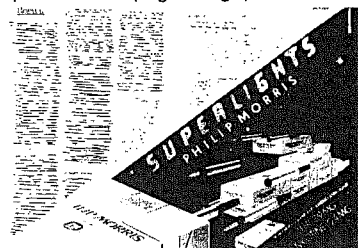
Claus in de krant: «In Vlaanderen zou men het liefst hebben dat ik creveer, omdat ik aan cultuur doe. Een schrijver wordt uiteraard als zondebok beschouwd. Het kan hun allemaal niks schelen, als ze achteraf maar een straat naar mij kunnen noemen.»

In Sint-Idesbald, aan de kust, is een straat naar Willem Elsschot genoemd. Een doodlopende straat. Met één «s» in Elsschot.

Trechter-Post

Knack-lezer K. Henderickx uit Herent zal raar opgekeken hebben toen hij vorige week zijn brief in puntzak in zijn weekblad zag verschijnen. Dat ging zo: «Bart Mesotten brengt ons met zijn artikel over Louis Van Bladel (Knack nr. 11) weer eventjes dichter bij»

Rare manier van zetten. Een andere lezer uit Herent, A. Delbeke, ziet zijn naam diagonaal afgedrukt. Heeft Knack, in navolging van agentschap Belga, de kolder in de kop? 't Is erger, 't is terwille van een advertentie voor Philip Morris (de smaakvolle Amerikaanse sigaret met 3,9 mg. teer en 0,4 mg. nicotine). De reclame is haaks op de brievenpagina's geplaatst, zo:

en dat gaat dan ten koste van de leesbaarheid. Misschien krijgt Knack een protestbrief die in vorm van zandloper wordt geplaatst, ingewerkt in een reclame voor slanke lijn.

rc Dex

plooi te strijken. Beleggen
 enmaal te maken met de
 die kan men toch nooit
 pellen? Zo zou men mor-
 nen bank kunnen in beslag
 dat iemand er vorig jaar
 aangekocht voor achthon-
 frank, en nu is dat slechts

vijfhonderdduizend waard. Daar staat men machteloos tegenover!

- DZ: *Het noodlot, inderdaad. Maar hoe is het voor kunnen komen? De mensen gaan toch niet zomaar bij de Service Telefoon vuil spuien?*

- Dex: Ach ja, maar er bestaan ook personen die minder tevreden van natuur zijn, nietwaar. En de kunst op zichzelf, want daarmee is de bal aan het rollen gegaan, is in de maatschappij nu eenmaal minder gelukkig verlopen. En als je dat dan uit zijn verband ruikt, klopt het niet meer, he. En van

het een zal het ander gekomen zijn, enzoverder, enzoverder.

- DZ: *Nu wordt het me duidelijk!*

- Dex: Men heeft daar volgens mij wat tactische fouten gemaakt, maar meer wil ik echt niet zeggen.

- DZ: *Toch nog een persoonlijke vraag als het mag. Hoe bent u bij die firma terechtgekomen, want van charmezanger tot beleggingsspecialist is toch een hele omschakeling?*

- Dex: Ja. Nee. Omdat ik dus een bepaalde relatie ken uit die firma en ik was op zoek naar wat anders omdat het voor mezelf al aan het minderen was. Dat was in 1977 of 1978. Ik moet zeggen, dat ik bij die maatschappij serieus veel heb kunnen leren. Op economisch vlak heb ik bijgeleerd, echt waar.

- DZ: *Dat kan ik me voorstellen. Welke nieuwe inzichten hebt u gekregen?*

- Dex: Allez, over economische toestanden, monetaire toestanden enzoverder.

- DZ: *Hebt u een cursus gevolgd, of hoe ging dat eigenlijk?*

- Dex: We hebben les gehad en informatiedagen van onder andere professor Levy. Maar ik heb liever, dat u dat allemaal vraagt aan de leiding van het bedrijf, want ik ben gewoon bang aan het worden van de mensen van de pers, echt waar.

- DZ: *U hebt slechte ervaringen gehad?*

- Dex: Nee. Maar wat ik allemaal hoor! Men is de zaak totaal negatief aan het benaderen. Dat vind ik dus foutief!

- DZ: *Bedoelt u Service Telefoon of anderen?*

- Dex: Ze zitten daar op alsof het ik weet niet wat is, de mensen van de pers! Wij doen gewoon ons werk, wij geven informatie.

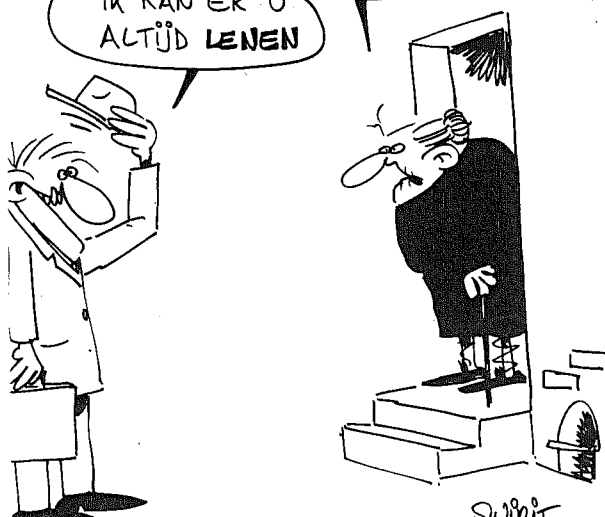
- DZ: *Maar niet aan ons?*

- Dex: Inderdaad, ik niet, ik zit er zwaar mee in mijn maag, ik wil er niks meer over zeggen.

DAG MEVROUW, 'T WAS
 OM UW GELD TE BELEGGEN

IK HEB GEEN
 GELD

IK KAN ER U
 ALTIJD LENEN

SURBIT